

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200967
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8221200967.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: O.-T., A. so sídlom E. X, XXX XX O., T.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: JUDr. Jozef Jaroščák, ml., advokátom so sídlom Radničné námestie 33, 085 01 Bardejov, IČO: 35 370 556, proti žalovaným: 1/ B. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX P., právne zastúpená: JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 2/A, 040 01 Košice, IČO: 36 856 967, 2/ W. A. so sídlom J. 1, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Michal Maťaš, s.r.o., so sídlom Sabinovská 12, 821 02 Bratislava, IČO: 47 245 751, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 6C 16/2021 - 535 zo dňa 08.06.2022 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje uznesenie so spresnením, že zabezpečovacie opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 6C 16/2021.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej 1/ v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol takto:

„N a r i a d ť u j e zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva na majetok žalovanej v 1. rade: B. P., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX P. - nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území: E., obec: E., okres E., zapísané v katastri nehnuteľnosti U. úradu K. - katastrálny odbor, na LV č. XXX a to: - pozemok - parcela C KN XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m2, - stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele C KN XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m2, vlastníctvo zapísané pod B X B. P., rod. C. v podiele 1/1, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 347.520,24 € s príslušenstvom priznanej Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn.: 3C/88/2012-264 zo dňa 05.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2019 a vykonateľnosť dňa 09.04.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn.: 23Co/53/2018-290 zo dňa 27.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.4.2019 a vykonateľnosť dňa 09.04.2019 voči T.. M. P., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom: E. XXX, XXX XX P., ktorá pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní prostredníctvom súdneho exekútora M.. N. Y., sp. zn.: XXX EX XXX/XXXX.“

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 324 ods. 1, 3, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1, 2, 3 a § 344 CSP, pričom dospel k záveru, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je podaný dôvodne. Z rozhodnutia Okresného súdu Bardejov v dedičskej veci po poručiteľovi B. zistil, že bola schválená dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi pozostalou manželkou a dedičmi, ktorej predmetom bol obchodný podiel obchodnej spoločnosti, podiel

na byte ako aj iných hodnotách, kedy dedičstvo nadobudla žalovaná 1/ bez povinnosti vyplatiť finančnú náhradu ostatným dedičom.

3. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovanej, teda dom a pozemok v obci E. spíňal zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska spôsobilého predmetu záložného práva a z hľadiska toho, že žalobca osvedčil potreby nariadenia zabezpečovacieho opatrenia s poukazom na právoplatný rozsudok, ktorým mu bol priznaný nárok na peňažné plnenie vo výške 347.520,24 Eur, pričom tento záväzok nebol splnený a je predmetom exekúcie. Žalovaná 1/ je vedená ako vlastníka týchto nehnuteľností na základe darovacej zmluvy, pričom jednalo sa neštandardný prevod nehnuteľností, ku ktorému došlo v období, ktoré je rozhodujúce pre započítanie v dedičskom konaní. Zároveň súd prvej inštancie mal osvedčenú aj zásadu proporcionality, teda jej dodržanie, kedy v zmysle údajov o hodnote nehnuteľností a o výške pohľadávky žalobcu tento pomer nepôsobí neproporcionálne. Poukázal na to, že jedná sa o neobvyklé úkony dlžníkovi spriaznených osôb, teda žalovanej 1/, keďže v dedičskom konaní neboli na strane aktív spomenuté nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci E., kedy túto nehnuteľnosť poručiteľ B. P. mal v bezpodielovom spoluvlastníctve od roku XXXX až do XX.XX.XXXX, kedy poručiteľ so svojou manželkou ako darovia darovali nehnuteľnosť. Táto zmluva bola uzavretá poručiteľom tesne pred jeho smrťou a následne dva dni po jeho smrti bola táto nehnuteľnosť prevezená darovacou zmluvou opätovne na žalovanú 1/ do jej výlučného vlastníctva, čo spolu s prevodom nehnuteľnosti, a to bytu v K. dostatočne preukazuje potrebu vydania zabezpečovacieho opatrenia.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zabezpečovacie opatrenie je možné vydať aj voči tretej osobe, pričom aj keď predmetná nehnuteľnosť je nehnuteľnosťou, na ktorú bolo zriadené záložné právo v inom konaní, táto skutočnosť nebráni súdu nariadiť zabezpečovacie opatrenie aj v tomto konaní, nakoľko sa jedná o inú pohľadávku od inej osoby.

5. O trovách konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd nerozhodoval samostatne, nakoľko takéto rozhodnutie bolo vydané v rámci konania vo veci samej.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovanej 1/ s poukazom na ustanovenia § 365 ods.1 písm. a/, f/ a h/ CSP. Poukázala na skutočnosť, že žalobca sa domáha obmedzenia dispozície vlastníckeho práva žalovanej nad rámec zákona, nakoľko v dedičskom konaní bola uzavretá medzi pozostalou manželkou a dedičmi dohoda, že podiel poručiteľa patrí pozostalej manželke poručiteľa. Žalobca sa snaží navodiť dojem, že syn žalovanej T. M. P. prenechal svoj zákonný podiel po poručiteľovi v rozsahu 1/3, no žalobca nemôže návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia obmedziť polovicu podielu z BSM žalovanej a 1/3 z druhej polovice podielu nehnuteľností, nakoľko tieto jej patria zo zákona. Zároveň platí zásada zmluvnej voľnosti, podľa ktorej sa poručiteľia ako rodinní príslušníci môžu dohodnúť podľa svojej vôle ako si dedičstvo medzi sebou rozdelia a na základe takejto dohody sa výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností stala žalovaná. Pokiaľ poručiteľ mal manželku a dve deti, potom je každý z nich oprávnený dedič v rozsahu 1/3 s tým, že dedičstvo neodmietli. Následne súd schválil dohodu o vypořádání dedičstva, na základe ktorej T. M. P. nenadobudol žiadny podiel z dedičstva z dôvodu, že sa jednalo o dedičstvo predĺžené. Na základe uvedeného žalovaná bola dobromyseľná pri prevode nehnuteľností, ktoré takto získala s poukazom na rozhodnutie príslušného súdu konajúceho prostredníctvom súdneho komisára, pričom toto rozhodnutie bolo právoplatné. Žalovaná nemohla vedieť, že voči nej sa budú viesť viaceré súdne konania vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré nadobudla v dedičskom konaní. V danej veci vzhľadom na vymedzenie petitu zabezpečovacieho opatrenia je takýto petit nevykonateľný rovnako ako aj petit samotnej žaloby a neboli splnené procesné podmienky v zmysle § 161 ods. 1 CSP. V dedičskej veci je príslušný na konanie Okresný súd Bardejov, ktorý poveril súdneho komisára, a to príslušného notára. Preto konajúci súd nie je oprávnený preskúmať a rozhodnúť o zrušení právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bardejov, respektíve ním povereného notára. Takúto kompetenciu má len notár. Zároveň žalobca neobjasnil a nekonkretizoval akými úkonmi už došlo k ukráteniu majetku dlžníka a neobjasnil príčinnú súvislosť medzi odporovateľným právnym úkonom a ukrátením jeho pohľadávky. Zároveň neboli splnené podmienky, a to osvedčené základné skutočnosti o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebolo preukázané to, či takýto zásah je primeraný. Z týchto dôvodov s poukazom na zistený skutkový stav súd vyvodil nesprávny právny záver a vydal zabezpečovacie opatrenie. Pre jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky, žalovaná konala dobromyseľne a nebola dostatočne osvedčená potreba nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

7. Žalobca vo svojej replike k podanému odvolaniu žalovanej 1/ uviedol, že popiera skutkové tvrdenia žalovanej 1/ uvedené v jej odvolaní. Zdôraznil, že žalovaná len opakuje svoju argumentáciu, ktorú už v konaní predniesla a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že bez akýchkoľvek pochybností sú splnené všetky podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Argumentácia žalovanej 1/ bola v celom rozsahu vyvrátená už v prvom rozhodnutí o vydaní zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 24.04.2021, ktoré bolo potvrdené aj uznesením odvolacieho súdu pod sp.zn. 9Co 37/2021 zo dňa 29.09.2021. Poukázal na bod 15 odôvodnenia odvolacieho súdu týkajúci sa zásady proporcionality, ktorý vyvracia tvrdenia žalovanej 1/. Poukázal na skutočnosť, že oproti stavu kedy bolo vydané prvé zabezpečovacie opatrenie vo vzťahu k druhej nehnuteľnosti, čo bolo právoplatne potvrdené aj odvolacím súdom, nedošlo k zmene situácie, je dôvodné napadnuté uznesenie potvrdiť v celom rozsahu ako vecne správne.

8. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní neboli predložené.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné.

10. Zabezpečovacie opatrenie je sudcovské záložné právo upravené v § 343 a § 344 CSP, pričom je nutné aplikovať primerane ustanovenia o neodkladnom opatrení. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

11. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania alebo po jeho skončení.

12. Dôvodom na jeho nariadenie je zabezpečenie reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiaceho zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania dlžníka (resp. z rozhodnutia povinnej osoby) mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti veriteľa (ako osoby z rozhodnutia oprávnenej) úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu k uplatneniu takejto možnosti.

13. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nerozhoduje na základe dokazovania, ako je tomu v konaní vo veci samej, keďže v tomto štádiu konania nie je na vykonanie rozsiahleho dokazovania časový priestor (§ 328 ods. 2 v spojení s § 344 CSP). V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčovania, t. j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Výsledkom takeého postupu je to, že osvedčené skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia v čase rozhodovania ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú však strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a zároveň dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie, resp. výkonu súdneho rozhodnutia. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Nariadením zabezpečovacieho opatrenie nebude neprimerane zasiahnuté do práv žalovanej, nakoľko s výkonom záložného práva môže žalobca začať až vtedy, ak bude pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

15. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo192/2004 citovaný v uznesení ústavného súdu III. ÚS 473/2017). Podľa rozsudku najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 2Cdo205/2009 z 29. júna 2010 „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. Tým, že prvostupňový súd rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby voči žalovanému, u ktorého súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaný.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 191/2018 z 13. novembra 2018).

16. Pokiaľ žalovaná 1/ nadobudla nehnuteľnosť, ktorej spoluvlastníkom by sa za riadneho chodu veci, teda za predpokladu prejednania dedičstva v dedičskom konaní a nadobudnutia dedičstva podľa zákonných dedičských podielov bol stal aj T. M. P. a následne takáto dohoda bola predmetom odporovateľnosti je zrejmé, že žalovanej 1/ svedčí pasívna vecná legitímácia.

17. Zároveň odvolací súd k odvolacím námietkam, že pri riadnom chode veci by T. M. P. mal nárok len na 1/3 z podielu svojho otca, a preto je obmedzenie na takýto rozsah nedôvodné uvádza, že táto námietka neobstojí v konaní, nakoľko toto zabezpečovacie opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania vo veci samej a až po právoplatnom skončení veci samej možno pristúpiť k výkonu záložného práva. Vo veci samej už súd prvej inštancie určil, že právny úkon dlžníka T. M. P. spočívajúci v uzatvorení dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva, ktorými prenechal svoj zákonný dedičský podiel v rozsahu 1/3 je voči žalobcovi právne neúčinný. Je teda zrejmé, že argumenty, ktoré predkladá žalovaná 1/ sú nedôvodné, nakoľko predmetné zabezpečovacie opatrenie, ktoré bude trvať do právoplatného skončenia vo veci samej slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Odvolací súd sa zaoberal touto námietkou aj z hľadiska dodržania princípu proporcionality, pričom pri porovnaní výšky záväzku T. M. P., kedy len istina tvorí cca 347.000,- Eur a hodnotu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom zabezpečovacieho opatrenia, ktorá bola deklarovaná vo vzťahu k tomuto rodinnému domu je možné dospieť k záveru, že takéto zabezpečovacie opatrenie nie je v rozpore s princípom proporcionality.

18. Odvolací súd sa tiež nestotožňuje s námietkou dobromyseľnosti žalovanej 1/, kedy ako poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení v bode 17 druhej časti, samotné úkony, a to darovacia zmluva uzatvorená tesne pred smrťou poručiťľa a následne spätný prevod na žalovanú 1/ pri už existujúcom záväzku M. P. voči žalobcovi, kedy nadobudol rozsudok vykonateľnosť 09.04.2019 a následne tieto prevody boli v roku 2020 podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne vylučujú dobromyseľnosť žalovanej 1/, ktorá je v blízkom príbuzenskom vzťahu k dlžníkovi žalobcu.

19. Pokiaľ sa týka námietky nesplnenia procesných podmienok preto, aby vo veci konal Okresný súd v Bardejove s tým, že takéto rozhodnutie môže byť vydané len cestou súdneho komisára povereného na prejednanie dedičstva, ani s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil, pričom poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co 32/2022, ktorý konal o nariadení zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu proti žalovanej 1/, ale od nadobúdateľa ďalších nehnuteľností, kedy v zmysle judikatúry vyšších súdov je takéto námietka vyvrátená.

20. Veriteľ môže odporovať každému právnomu úkonu dlžníka, ktorým sa ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky a ktorý dlžník urobil v úmysle ukrátiť svojho veriteľa. Je nepochybné, že takýmto právnym úkonom môže byť aj dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko po jej uzavretí alebo ak sa týka nehnuteľnosti, po jej účinnosti nemôže veriteľ dosiahnuť bez pomoci odporovacej žaloby uspokojenie svojej pohľadávky z majetku, ktorý pripadol manželovi (bývalému manželovi) dlžníka (Pozri aj NS ČR 21Cdo/2791/99).

21. Je ústavne akceptovateľný právny záver, že dohode o vyporiadaní BSM schválenej súdnym zmiernom, možno úspešne odporovať, nakoľko sa táto dohoda považuje za hmotnoprávny úkon a navyše ide o dvojstranný právny úkon (nález Ústavného súdu SR z 28. januára 2020, sp. zn. I. ÚS 260/2019, zdroj: ustavnysud.sk; tvorba analytickej právnej vety: ustavnysud.sk). Uvedené nepochybne platí obdobne aj pre odporovateľnosť dedičskej dohody.

22. Pokiaľ teda je zřejmé, že možno odporovať aj dohode dedičov, je na konanie príslušný súd prvého stupňa, ktorý je miestne príslušný.

23. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa teda má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktné ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Uvedené platí tak na úrovni rozhodovania na súde prvej inštancie, ako aj pri rozhodovaní na súde odvolacom (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2020, sp. zn. III. ÚS 294/2020, zdroj a analytická právna veta: ustavnysud.sk).

24. Žalobca preukázal existenciu základných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, t.j. vysokú pravdepodobnosť existencie pohľadávky voči žalovanej a obavu z ohrozenia exekúcie, ktorá je daná tým, že na majetok žalobcu bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie v inom konaní. Žalovaná v odvolaní na svoju obranu neosvedčila skutočnosť, kvôli ktorým by sa nariadenie zabezpečovacieho opatrenia javilo byť nedôvodné a jej argumenty nemali potenciál zmeniť objasnenie veci, ku ktorému dospel okresný súd.

25. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

26. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie stotožňujúc s vecnými argumentmi odôvodnenia podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej 1/ v rozsahu 100%.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).